

En kubanska på föreläsningsturné i Spanien



Marxlenin Pérez Valdés (ja, hon heter faktiskt så), är doktor i marxism vid Havannas Universitet, filosof och kommunikatör, programledare för tv-programmet Cuadrando la caja. Just nu befinner hon sig på en föreläsningsturné i Spanien, inbjuden av de många vänskapsföreningarna med Kuba. Här följer några av hennes reflektioner från en av de dagarna.

Att vara långt borta från hemlandet bidrar till den redan vanliga osäkerhet som den fascistiska imperialismen försätter oss i, med en extra dos oro och en önskan om att hålla sig ännu mer informerad om landet. Avståndet fördunklar uppfattningen av vardagen. Det är inte samma sak att läsa om vardagslivet som att leva det. I andra fall ger avståndet perspektiv och en viss objektivitet.

Jag går till de digitala medierna. Jag börjar med Cubadebate. Det är en vana. Jag tittar på rubrikerna, stannar upp, läser mer om någon nyhet, läser, tänker. Jag går vidare till andra medier. Jag upprepar proceduren. Sedan fortsätter jag till de virtuella nätverken (som blir allt mindre sociala och allt mer artificiella).

Jag börjar med Twitter/X. Jag skummar igenom snabbt, det är mycket brus bland inläggen. Jag skrollar igenom den enorma mängden innehåll, stannar upp vid något intressant, läser, analyserar, fortsätter. Det finns många influencers i branschen.



Jag öppnar Facebook. Min bubbla/nätverk dyker upp, algoritmen visar mig det som den beräknar att jag kommer att tycka mest om. Den måste hålla mig fast vid appen. Här finns det ännu mer brus.

När det gäller Kuba verkar allt vara för lite när det gäller ?nyheter?. ?Fakes everywhere?. Man granskar oss med lupp och förstorar allt som kan bidra till att skapa en försämrad bild av revolutionen. Och ?alla och envar? har en åsikt som inte bara är en åsikt, utan DEN absoluta åsikten, och den som motsätter sig ? den ?attackerar mig?. Jag blir ett offer, då existerar jag, virtuellt.

Hot om att bomba oss kommer och går. Elsystemet brakar ihop. Det reser sig igen. En älskad fotbollsspelare förnedrar sig. Våra alternativ är binära. ? ?Kapitulation eller bomber?, säger den mekaniska apelsinen. ? ?Reformer eller bomber?, säger imperiets avlönade. En smart meme. En annan inte så smart. Kuba-laget slår och gör sig gällande. En professor vid UH är ett paradigms denna 8 mars. Vilken slump! 20 universitetsstudenter blir ?virala?. Lavinen av experter på högre utbildning låter inte vänta på sig. Drönare flyger fram och tillbaka över Mellanöstern. Mellanöstern för vem? Kejsaren träder fram. Den tillfälliga tungvrickningen leker med sinnena. Kriget är hybrid. Vilken jävla eufemism. Hur mår Palestina? Ett kontrarevolutionärt medium i ond tro upprepar sig. Elbolaget. Cyberkrigarna. En reel om hur man klär sig vid 39 års ålder. Ett foto av soporna. Oljepriset stiger. F.d. filosofistudenter som vill bli influencers för kapitalismen i Kuba. Solidariteten med folket är ett faktum. En annan kontrarevolutionär mediekanal som försöker rättfärdiga sina medel återuppväcker något skvaller. Kringen. Kuba och dess energiomställning. Bilder av världens utarmning. Kapitalismen förstör sig själv. Det är hundraårsjubileet. Många bilder av Fidel förgyller min dag. Uttalanden och informationsnotiser. Ett lands styrka. Förhandla eller inte förhandla: är det det som är frågan? Solidariteten segrar. Även värdigheten. Vissa folk höjer sina röster.

Jag stänger appen och återvänder till den ?verkliga? världen. En timme har gått. På denna planet är allt fortfarande orättvist likadant ? eller värre. Men man blir mer utmattad. Bombardemanget av fragmenterade innehåll gör sitt.

Och avståndet skapar en känsla av att inte veta exakt vad som händer på andra sidan havet. Min kropp är här och mitt hjärta är där.

Som den älskade marxismprofessorn sa: ?Det är inte samma sak inne i P4 som under P4?. Men tack vare oljeblockaden är det just nu omöjligt att förstå referensen.

Att segmentera allt är kapitalismens nyckel till framgång. Att multiplicera världen av saker, nyheter och varor, göra dem oändligt specifika; och på så sätt multiplicera och göra våra andliga och materiella behov minutöst specifika. Omöjliga att tillfredsställa.

Det gör samma sak med folkens kamp. Det multiplicerar dem, gör dem ?möjliga?, men isolerar och separerar dem sedan. Det delar, fragmenterar, segmenterar och besegrar. För tillfället.

Att göra motstånd fortsätter att vara ett av våra slagord, eftersom det är det som direkt kopplar oss till vår nationella historia av strävan efter självständighet, suveränitet och social rättvisa. Fidel sa det redan tidigt: ?Att leva för revolutionen är svårare än att dö för revolutionen?.

Låt oss hedra offret av så många liv som gavs för att föra oss hit. Länge leve Kuba, alltid fritt från härskare. Det är en princip som står över alla krig ? inklusive mediekrig ?, avstånd och osäkerheter.

Det rebelliska och socialistiska Kuba finns också i bilden som omvärlden har av vår nation. Det är inte bara en ?envis nyck? från en rebellisk ö, utan också en ledstjärna som vägleder många förtryckta folk i denna ?mänsklighet? i deras drömmar om frihet.

Marxlenin Valdés 260311 / cv

[cubainformación](#)



Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap
(150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Swish 123 589 0975 eller pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

pg 23 57 15 ? 0 eller Swish 123 182 37 72